

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297109072/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Man kan, som jeg tænker aldrig kjølne sit Hjerter bedre, end ved at sige Meeninger – Jeg vil folgelig sige to som best kan siges i Anledning af denne Catastrophe, som jeg altid skal ansee for den vigtigste i min heele Leve-Tid – Den ene, at den første, sande Kjærlighed, berorer allene paa en Art af Sympathie eller en skjult Drift, som jeg ikke kan forklare; og kan aldeles ikke frembringes af blot Overlæg – Den anden – at Hjertet, om jeg tør udtrykke mig saaledes, har sin Jomfruedom, som umuelig kan tages af meer, end af en – Men jeg maae vende tilbage til min søde Marter –

Mine Kinder brændte – mine Knæ zittrede – jeg stammede mit Ærende ud, saa got som jeg kunde, uden at tænke paa andet, uden at see eller føle andet, end Arendse – Hun har ofte siden sagt mig, at hun meget vel mærkede min Forvirrelse – og jeg har sagt, at mit forelskte Hjerter slet ikke fandt det smigrende, at hun saa meget vel kunde mærke den –

Da jeg fornam af min Arendsers Taushed, at jeg maatte have forrettet mit Ærende, vovede jeg skjælvende at trykke hendes Haand, til mine Læber, og Guders Ild, salige Luer, foer af hendes Fingre i det inderste af min Sjel – Jeg kjendte mig ikke meer – Jeg gik baglænds bort, og bukkede mig hvert Øyeblik, og da jeg tilsidst kom ud paa Kanten af en høy Trappe, uden at blive det vaer, saa skulde min Kjærlighed efter al Anseelse, uden hendes Raab, strax enten have begyndt at ytre, eller og paa engang have forekommet sin sorgelige, sin skrækkelige Indflydelse paa min Skjæbne – Men jeg var bestemt til fleer Lidelser, end det dybeste Fald kan foraarsage, og det var besluttet at jeg skulde tabe meer end Livet ved min Elskov –

Dersom De troe paa Advarslet, mine Herrer, saa kan De tage dette for et –

Jeg vaagner i dette Øyeblik op af en meget dyb Betragtning – Jeg har i en halv Time satt med Armene over Kors, for at eftertænke saa nøye, som mueligt, om jeg ville have undgaact al den martrende Kummer, alle de nedtrykkende Gjenvordigheder, som denne min første Kjærlighed har været Aarsag i, paa det Vilkaar at jeg tillige skulde have undvært alle de Sodheder, alle de Lyksaligheder, som den har skjænket mig – Og jeg kan nu svare ved min Samvittighed – – – – Ney! – Jeg skulde folgelig være meget utaknemmelig, da jeg beklager mig over den, dersom den ikke havde kostet mig meer end Kummer og Gjenvordighed – Men den har været en af de første og